చెల్లెలు, బావా, అంత వేగంగా వస్తారని వెంకట్రావు అసలు అనుకోలేదు. 'వస్తాం, వస్తాం' అంటూ రాసిన ఉత్తరాలు వస్తూనే వున్నాయి. కాని మనుషులుమాత్రం రావడం లేదు. ఈసారి మనుషులూ, ఉత్తరం ఒకేసారి చేరడం జరిగింది.

ఆఫీసులో చేస్తున్న పని కాస్తా గబుక్కున ముగించి పరుగెత్తుకుని వచ్చాడు, సామాను దించుతున్న బావదగ్గరకు వెంకట్రావు.

ఆనందంతో అలా నిలబడిపోయాడు. చెల్లెలు పలుకరించేదాకా తనలో తను లేడు. ఇంతలోనే బావ సామానంతా దింపేశాడు. వెంకట్రావు తనలో సిగ్గుపడ్డాడు. వాళ్ళిద్దర్నీ తన యింట్లో దిగపెట్టమని పోర్టరుకి పురమాయించి రైలుబండి సాగనంపడానికి తను సన్నాహం చెయ్యడానికి వెనక్కి వెళ్లాడు.

వెంకట్రావు అడవిలోవున్న ఆ చిన్న స్టేషనులో చిన్న మాస్టరు. ముసలితల్లి తనూ ఉంటున్నారు. అతని సంసారం అంతా ఆ యిద్దరే. పెద్ద మాస్టరు సెలవులో వెళ్లాడు. అతని జాగాలో వెంకట్రావు పని చేస్తున్నాడు. వెంకట్రావుస్థానే పనిచెయ్యడానికి రాజా వచ్చాడు.

రాజాకి ఏ ఎండకి ఆ గొడుగుపట్టే సమర్థత ఎక్కువగా ఉంది. దానికితోడు మనిషి చాలా మంచి స్వభావం కలవాడు. కలిసి కట్టుగా ఉంటాడు. అంత అందమయినవాడు కాకపోయినా, అందంగా ఉండడానికి అతను పడేశ్రమ అంతా చాలా అందంగా ఉంటుంది.

కళ్లకు జబ్బులేకపోయినా, ఖరీదయిన అందమయిన కళ్ళద్దాలు పెడతాడు. జుట్టు గిరజాలు వంగకపోయినా, రోజూ [illegible] అరడజనుసార్లయినా అద్దంముందు నుంచుని వాసననూనె రుద్ది, అరగంట దువ్వి దువ్విన మరింతో నొక్కి, నొక్కి వంకీలు అద్దుతుంటాడు. నల్లని మొగానికి స్నో రాసి, పౌడరుపూసి, తెల్లగా ఉంచుతాడు. మడత నలగని పాంటు, అలాంటిదే కోటూ ధరిస్తాడు. తన్ను గురించి తాను చాలా శ్రద్ధ తీసుకుంటాడు నాజూకుగా ఉండాలనీ, అలా కనిపించాలనీ ఉబలాటం హెచ్చు. ఈ కార్యక్రమం అంతా ముగించి, అందమైనవాడిననుకుని, "గ్రెగరీ పెక్"లా నడుస్తూ బయలుదేరుతాడు.

తను చేసే ఉద్యోగంవల్ల వచ్చే రాబడి, తన ఉబలాటపు నాజూకుతనానికి, అందానికి అయ్యే ఖర్చుకు ఏ మాత్రం చాలదనే విషయం రాజాకు తట్టకపోవడం అతనిలో జాలిగొల్పే విషయం. అందంగా ఉండాలని రాజా ఎంత ఎక్కువ తాపత్రయపడతాడో, తను మంచిగా ప్రవర్తించడానికికూడా

అంతకన్న ఏ మాత్రం తక్కువ తాపత్రయం పడడు.

వచ్చిన రెండు మూడు రోజులవరకు కూడా, అతని వ్యవహారం అంతా చూసి వెంకట్రావు చాలా ఆశ్చర్యపడ్డాడు. రానురాను అతని మంచితనానికి ముగ్ధుడయ్యాడు.

అతను వంటరిగా, వచ్చిరానివంట వండుకుంటూ, చేతులు కాల్చుకోవడం చూసి, జాలిపడి, అతన్ని తనయింట్లో తిండి తినమని బలవంతం చేశాడు. రాజా మొదట్లో కొంచెం మొహమాటం పడ్డా, వెంకట్రావు చూపే వాత్సల్యానికి, అభిమానానికి లొంగిపోయి అతనియింట్లో మనిషిలాగే ప్రవర్తించ కలిగేడు. రానురాను ఇద్దరూ ప్రాణస్నేహితులుగా తయారయ్యారు.

వెంకట్రావు చెల్లెలిపేరు శారద. అచ్చు రవివర్మ బొమ్మలో శారదలాగే తీర్చి దిద్దినట్టుంటుంది. ఆమె ముఖం ఎంతో కళతో ఆకర్షణీయంగా వుంటుంది.

కాని ఆమె పెనిమిటి మూర్తి బ్రహ్మదేవుడి బొమ్మలా మాత్రం ఉండడు. కాకపోతే అంత అనాకారిగా ఉంటాడు.

ఇద్దరినీ ఒకరి ప్రక్క ఒకరిని చూస్తే ముచ్చటవేస్తుంది.

ఇలాంటి జంట అపురూపము.

విర్చి కూర్చినట్లుంటుంది.

ఇది, చూసేవారి అభిప్రాయము.

వెంకట్రావు చెల్లెలూ, బావా, వచ్చినప్పటినుండీ, రాజు మళ్లీ స్వయంపాకం మొదలు పెడదామనుకున్నాడు. వెంకట్రావు అతన్ని మందలించడమే గాకుండా తన చెల్లెలు శారదకు, బావ మూర్తికీ, రాజును తన తమ్ముడు అంటూ పరిచయం చేశాడు.

అయినా రాజుమాత్రం రెండు మూడు రోజులపాటు, సిగ్గుతోనూ మొహమాటంతోనూ తిరుగుతూ, తర్వాత రెండు రోజుల్లో ఆ కుటుంబంలోని వానిలా మెలగడం మొదలుపెట్టాడు.

వెంకట్రావుకు రాజుయందుండే సౌహార్దమూ, అతనితల్లి రాజుమీద చూపే వాత్సల్యమూ, వెంకట్రావు బావ మూర్తికి రాజు మీద కలిగిన సారస్యమూ, శారద కలుపుగోలు తనమూ, రాజులో ఉన్న సిగ్గునూ, సంకోచాన్నీ ప్రేళ్లతోసహా పెకలించి వేశాయి.

రాజు శారదకు చిన్నన్నయ్య. మూర్తికి చిన్నబావ, ముసలమ్మకు చిన్నబాబు, వెంకట్రావుకు తమ్ముడూను. మరి ఆయింట్లో అతను మొహమాట పడవలసిన విషయమేముంది గనక!

మూర్తి రాజుతో "బావ—బావ" అంటూ అస్తమానం వేళాకోళం ఆడుతూ ఉంటాడు. రాజును విడిచిపెట్టి ఉండడు.

ఆ అడవిలో మూర్తికి ఈ బుసుపోకకు చాలా వరకు రాజే కారణం. ఇద్దరూ ఎప్పుడూ, ఏవో అర్థంలేని కబుర్లు చెప్పుకుంటూండడం, అప్పుడప్పుడు సాయంత్రం షికారుకు పోతూండడం కూడా అలవాటు అయింది.

శారదకు రాజంటే అన్న వెంకట్రావు మీదున్నంత అభిమానం ఏర్పడింది.

అతని సరళ స్వభావం, స్నేహప్రవర్తన, స్వంత రక్తబంధువులా ఆ కుటుంబంతో పాటు మసలడం, మొదలయిన విషయాల వల్ల, ఆమె హృదయంలో రాజుకుగూడా తన బంధువులతోపాటు, ఓ విశిష్టస్థానం ఏర్పరచగలిగింది.

అప్పటికే రాజు ఆ ఊరువచ్చి నెలకు పైగా అయింది. ఈ నెల్లాళ్ళనుండి కష్టమనేమాట ఎరక్కుండా కాలంగడచి పోతూంది. అన్నివిధాలా వెంకట్రావు, అతని తల్లీ చెల్లెలూ, రాజునుకూడా తమవాని వలెనే చూస్తూఉన్నారు.

అయినా రాజుకుమాత్రం అలా పరాశ్రయ జీవిలా ఉండడం లోలోపల బాధగానే ఉంది. ఆ నెలాఖరున జీతం అందగానే ఏదో డబ్బు యివ్వదలచుకున్నట్లు వెంకటరావుకు చూచాయగా తెలియజేశాడు. వెంకట్రావు కొట్టినంతపనిజేసి తీవ్రంగా మందలించాడు. దాంతో అతని ధైర్యం అమాంతంగా అతనిలోనే ఆరి పోయింది.

ఆరోజు శలవుకావడంవల్ల రాజుప్రక్క ఊరుపోయివస్తానని వెంకట్రావుకు చెప్పి వెళ్ళాడు.

ఆరోజంతా మూర్తికి ఏమీతోచలేదు. ఇన్నాళ్ళనుండీ మూలలకు నెట్టబడ్డ బాధ ఆరోజు ఒక్కసారి పెల్లుబికింది. ఈ అడవిలోకి ఎందుకువచ్చానురా అనుకున్నాడు తనలో తను.

కాలుకాలిన పిల్లిలా తచ్చాడాడు ఇల్లంతా. శారద రెండు మూడుసార్లు మెలగా నవ్వుతూ హాస్యంకూడా చేసింది. అంత విసుగుదలలోనూ నవ్వకుండా ఉండలేకపోయ్యాడు. ఆరోజెంతకూ తరిగేటట్టు లేదు మూర్తికి.

మరునాడు ఉదయం బండిలో రాజు రానేవచ్చాడు. రాజు తనతో కూడా వెంకట్రావు తల్లికో తెల్లనిమల్లుపంచె, శారదకు ఓ చక్కని వాయిలు చీర తీసుకొచ్చాడు. అతని జీతంలో చాలా భాగం, తలనూనె,

★ చీకటి వెలుగులు ★

నబ్బులు, సెంటు, పౌడరు, స్నో, మొదలయినవాటికే ఖర్చుచేశాడు.

వెంకట్రావు రాజుయొక్క అనురాగానికీ, ప్రవర్తనకు కొంచెం నొచ్చుకున్నాడు. రాజును తియ్యతియ్యగా తిట్టాడు. రాజు కూడా నవ్వుతూనే సమాధానం చెప్పాడు. వెంకట్రావు చూపించే అభిమానానికీ నేస్తానికీ ఇదేం కాదన్నట్లు చల్లని మాటల్లో వ్యక్తపరిచాడు రాజు.

శారద ఆ కోక అందానికి లోలోపలనే మురిసిపోయింది. ముసలమ్మ మల్లుపంచె స్పృశిస్తూ "వెర్రినాయన" అనుకుంది. మూర్తి ఆ పౌడరు సెంటూ మొదలయినవి చూసి నవ్వుతూ "భోగంపిల్లవై పుట్టవలసిందోయ్" అన్నాడు.

మూర్తి మనస్సులో "మంచిమనిషివాడు" అనుకున్నాడు. శారద హృదయంలో మా రాజన్నయ్య-రాజన్నయ్య-అనుకుంటూ పని లేకపోయినా ఇల్లంతా పదిసార్లు కలయ తిరిగింది. ముసలమ్మ ముఖంమీద బోసినవ్వు ఆటలాడుతూంది మూర్తికి కొండంత బరువు నెత్తినుండి దింపినట్లయింది.

2

శ్రీరామనవమి పండుగ దగరకు వచ్చింది. నవమి ఉత్సవాలు ప్రక్కనున్న పట్నంలో చాలా బాగాజరుగుతయని, రాజు మూర్తికి చెప్పాడు. మూర్తికూడా 'అలాగేవెడదాం' అన్నాడు రాజుతో. రాజు మూర్తిని తీసుకు వెళ్ళి ఊరంతా పూర్తిగా చూపిస్తానన్నాడు.

రాజు మూర్తికి ఆ వుత్సవాల గురించి వర్ణించి చెబుతూంటే, అవన్నీ ఎన్నోసార్లు చూసిన వెంకట్రావుకే మళ్ళీ ఓసారి చూడాలనిపించింది. ప్రక్కను నిల్చుని వింటూన్న శారద తనుకూడా వస్తానంది.

మూర్తి వద్దన్నాడు. ఆడవాళ్ళతో వెళ్ళడం పిలిని చంక పెట్టుకు వెళ్ళడంవంటిదన్నాడు నవ్వుతూ. రాజు కబుర్లు విన్న శారద, మూర్తి వద్దనడంవల్ల, ఓసారి తప్పక చూసితీరాలి అనుకుంది. నిస్సహాయంగా వెంకట్రావువైపు చూసింది. వెంకట్రావు నవ్వుతూ "నువ్వేం తీసుకువెళ్ళక్కర్లేదు లే మాతిమ్ముడు రాజున్నాడుగా" అన్నాడు మూర్తితో.

రాజుకూడా నవ్వుతూ "ఏమండోయి బావగారూ, మా చెల్లెలు మాకేం బరువుగాదు. మీరేం శ్రమపడక్కరలేదు. ఎలాగయినా యింటి అల్లుడుగదా మీరు. ఆ విషయాలన్నీ నాకె వదిలెయ్యండి" అన్నాడు.

మూర్తి నవ్వుకున్నాడు. శారద సంతోషించింది. రాజు, వెంకట్రావు సంతుష్టి పొందారు.

సరిగా నవమినాడు వేకువనే చేరారు రాజు, మూర్తీ, శారదా పట్నంలో. రాజు వాళ్ళిద్దరినీ సేవను ప్రక్కనేఉన్న అయ్యరు హోటలులోకి తీసుకువెళ్ళాడు. ముగ్గురూ, కడుపునిండా టిఫిను సేవించారు.

ఊరంతా అలంకరణలో కలకలలాడుతోంది. ఎక్కడచూసినా, పచ్చనిపందిళ్ళూ తోరణాలూ, బాజాభజంత్రీలూ, పూజలూ. అంత పెద్దపట్నం ఎంతో శోభస్కరంగా విలసిల్లుతోంది. ఇది వాళ్ళ ముగ్గురిలోనూ ఆనందం రేకెత్తించింది.

రాజు మూర్తినీ, శారదనీ వెంటపెట్టుకుని అన్ని వీధులూ త్రిప్పుతున్నాడు. ఒకదాన్ని మించి ఒకటి ఉన్నాయి. మూర్తి, శారదా, ఆ సుందర దృశ్యాలకు మనస్సు అర్పించి చూస్తూ నడుస్తూ ఉన్నారు.

ఏ మూల చూసినా, ఏ దారి చూసినా ప్రజలతో ఊగిసలాడుతోంది పట్టణం అంతా.

రాజు, శారదామూర్తులకు అన్నివింతలూ చూపిస్తున్నాడు. రోజంతా, ఊరంతా తిరిగేశారు. ఖర్చంతా రాజే చేస్తున్నాడు ఎంత చెప్పినా వినకుండా. నయాన్ని భయాన్ని కూడా చెప్పి చూశారు. కాని లాభం లేకపోయింది. ముళ్ళమీద నడుస్తూన్నట్టు బాధపడుతూ ఇద్దరూ అతనివెంట తిరుగుతూన్నారు.

శారదకు ఎందుచేతో ఇంటికి పోవాలనే వాంఛ తీవ్రంగా బాధించటం మొదలుపెటింది. సాయంత్రం బండికే ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళాలని పట్టుపట్టింది. అసలు చూడవలసిన ఉత్సవాలూ, దృశ్యాలూ, కార్యక్రమాలూ, రాత్రే ఉంటాయి గనుకా, ఎలాగా ఇంత దూరం వచ్చాక, ఆరాత్రి కూడా ఉండిపోదామని రాజు పట్టూను. మూర్తికి మనస్సులో ఆ రాత్రి ఉండిపోవాలనిపించినా, ఇదమిత్థమని తేల్చకుండా, నిస్సహాయంగా గుడ్లప్పగించి చూస్తూ నిలబడిపోయాడు.

అటు భార్యంటే ప్రేమా, అనురాగమూ, ఇటు మిత్రుడంటే గౌరవమూ, స్నేహభావమూ, అన్నీ పెనవేసుకుని అతన్ని మాట్లాడలేకుండా బంధించివేశాయి.

నిజానికి శారదకు కూడా, కలకలాడుతూ, తులుకుతూఉన్న ఆపట్టణం విడచి ఆరాత్రికి పోవాలని లేదు కాని ఆ అలజడీ, ఆ జనసమూహపు సందడీ, ఎంత చెప్పినా వినకుండా రాజు చేసే ఖర్చూ, అతను చూపే ఆదరణా, అంతఃకరణా, ఆమె ఎదలో ఏదో తెలీని అశాంతి, ఆవేదనా కలిగిస్తున్నాయి.

ఒక నిముషమయినా ఇక్కడ ఉండొద్దు అనే తీవ్రవాంఛ, ఆమెను నిలవనీయకుండా చేసేసింది. అంచేతనే తెగించి ఆమె రాజుకు నిష్కర్షగా చెప్పేసింది: తనింక ఉండలేననీ ఆ మనుష్యుల గుంపులో తిరగలేననీను. ఏమయినా సరె వెంటనే వెనుతిరిగి వెళ్ళాలని కచ్చితంగా తేల్చేసింది.

ఆమె మొండిపట్టుకి ఆమే వింతపడింది. మూర్తి ముఖంలో విషాదచ్ఛాయలు స్ఫురిస్తున్నాయి. రాజు ఉత్సాహంఅంతా హరించిపోయింది. ముఖం వెలవెలబోయింది. చకచకా మాట్లాడుతూ, ఆనందం ఉట్టిపడుతూ నవ్వేవాడల్లా నిస్పృహుడయ్యాడు. కొంతసేపట్లో తేరుకున్నాడు.

రాజు సేవనుకు దారి తీశాడు. ముగ్గురూ నిశ్శబ్దంగా నడుస్తున్నారు. గాలి దుమార

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

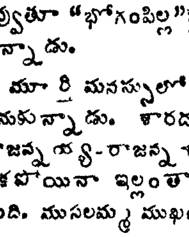

నీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవునదిన్నీ, నీ సరియైన దర్యనుగురించిన్నీ నీవు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోస్టు కార్డుపైన నీకు యిష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, నీవు వ్రాయు తేది, వేళ వివరములున్నూ, నీ సరియైన చిరునామాయున్నూ వెంటనే వ్రాసి పంపుము.

జ్యోతిష శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, నీవు కార్డు వ్రాసిన తేదిలగాయతు 12 మాసములలోను నీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితమార్గము, ఏ వ్యవహారములో నీకు జయము కలుగునో, నీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశగమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాద్ద్రవ్యలాభము మొదలగు వానినిగురించి స్పష్టముగా మాసవారీగా వ్రాసి రు. 1-4-0 లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) దుష్గ్రహము లేవయినా వున్నయెడల శాంతిచేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపైన పంపబడును. మేము పంపిన భోగటా మీకు తృప్తిగా నుండనియెడల పైకము వాపసు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించి చూడుడు. మీ అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. DevDutt Shastri, Raj Jyotishi (WP-13) Jullundur City.

లేచి, నల్లని మబ్బు దట్టంగా క్రమ్మి, ఉరుములూ, మెరుపులతో పెద్ద వాన కురిసి చటుక్కున ఆగిపోయి, తెల్లమబ్బు క్రమ్మి చలగా ఉన్న ప్రకృతిలా ఉన్నారు వాళ్ళు ముగురూను.

వాళ్ళు ముగ్గురూ స్టేషనులో అడుగు పెట్టారు వాళ్ళు వెళ్ళవలసిన బండీ దారి తీసింది.

ముగురూ నిష్ప్రహాతో నిలబడ్డారు. వెయిటింగు హాల్లోకిపోయి కుర్చీల్లో చతికిలబడ్డారు నీరసంగా. నిశ్శబ్దంగా ఉన్నారు. ఇంతసేపూ ఏదోవిధంగా కల్పించి మాట్లాడే రాజుకు కూడా మాట్లాడవలసిన విషయాలు తట్టడం లేక.

ఈ నిశ్శబ్దతకూ, నిరుత్సాహానికీ శారద మంకుపట్టే నేమో కారణం అనుకున్నాడు మూర్తి మనస్సులో. విషాదంతో చిన్నబుచ్చుకున్న ముఖం వేలాడేసుకుని మూల కుర్చీలో ముడుచుకు కూర్చున్న రాజును చూసి శారద తనలో తను చాలా నొచ్చుకుంది.

రాజు కొంచెం కాలం గడిచాక లేచి అవతలకువెళ్లి రెండు మూడు నిమిషాలో తిరిగి వచ్చాడు. లోపల విద్యుద్దీపాలు వెలిగాయి. తెలియకుండానే పగటి వెలుగుపోయి, రాత్రి నలుపు అలుముకుంది బైట. దూరాన్నుండి దీపాలు మెరుస్తూ ఆ చీకటిని చీలుస్తున్నాయి.

అలా మాట్లాడకుండా ఊరుకోడం రాజుకు ఏమీ సబబుగా తోచలేదు. మళ్ళీ చాలా సేపటివరకు ఏ బండీ లేదనీ, వాళ్ళు వెళ్ళవలసిన బండి వచ్చేసరికి రాత్రి ఒంటిగంట కావచ్చుననీ చెప్పాడు.

మళ్ళీ ఓ సారి పూరు చూసివస్తే బావుంటుందేమోనన్న అభిప్రాయం వెలిబుచ్చాడు మూర్తి. కాని శారద వద్దంది.

రాజు పడక కుర్చీలో కూర్చుని కాలు ఆడిస్తూ కన్ను మూశాడు శారద మూల మంచంమీద వాలింది. మూర్తికూడా ఓ కుర్చీలో వాగిలపడ్డాడు.

రాజు గుఱ్ఱు పెడుతున్నాడు. మూర్తికి నిద్రపట్టలేదు. లేచి, లైటు ఆర్పి మళ్ళీ కుర్చీలో జారగిలపడ్డాడు. చాలా ఉక్కగా ఉంది. నిద్రపట్టే సూచనలేమీ తనలో కనపడలేదు.

మెల్లగా, చప్పుడు కాకుండా లేచివెళ్ళి ప్లాటుఫారంమీద పచారు చేస్తున్నాడు మూర్తి. అరగంట కాలం గడిచింది. కాళ్ళు పీకడం మొదలెట్టాయి. దూరాన మోటార్లు ఇటూ అటూ వెడుతున్న శబ్దం నీరసంగా వినబడుతోంది

ప్లాటుఫారంమీద కూలీలు, ఏవో పెట్టెలు సామానులు చిన్న తోపుడు బండిమీద వేసుకుని, మోటు మాటలు మాట్లాడుకుంటూ, నవ్వుతూ నడుస్తున్నారు. మూర్తి మళ్ళీ లోపలికివెళ్ళి, పడకకుర్చీ బయటకు తెచ్చుకుని, ఏవో అవ్యక్తపు ఆలోచనలు మెదడులో ఉరకలు పెడుతూంటే స్తబ్ధంగా పడుకున్నాడు.

ఉండుండి చలనిగాలి మెల్లగా వేసోంది. మూర్తికి ఎప్పుడు ఎలా నిద్రపట్టిందో తెలీదు. హఠాత్తుగామాత్రం మెలకువ వచ్చింది.

చెవులు గింగిర్లు పెట్టేంతధ్వనితో కీచుమనే కేక ఆ వెయిటింగు రూములోనుండి వచ్చింది. మూర్తి లోనికి వెళ్ళాడు. రాజు లైటు వెలిగించాడు. కూలీలు, హమాలులు, స్టేషను ఉద్యోగవర్గం అక్కడ ఉన్నట్టే ప్రత్యక్షమయ్యారు.

శారద అచేతనంగా, ముద్దలా పడిఉంది. శరీరం బిగుసుకుపోయి చల్లగాఉంది కంపిస్తూ. ఆమె బట్టలూ, శరీరమూ చెమటతో తడిసి ముద్దలలాయి ముఖమంతా కళావిహీనమయి, ఏదో జబ్బునపడినట్లు, నీరసంగా అలసినట్టుంది.

మూర్తి నిశ్చేష్టుడయి, తలమీద దెబ్బ తిన్నవాడిలా నిలబడి ఉన్నాడు. అతను ఏం చెయ్యాలో, చెండాలో ఆలోచించకుండా నిలబడ్డాడు.

రాజుమాత్రం అక్కడున్న కూలీలలో ఒకణ్ణి ఓ చెంబుతో నీళ్ళు తెమ్మని పురమాయించాడు. వాడు నీళ్ళు తేగానే శారద ముఖముమీద నీళ్ళు చిలికి జేబురుమాలుతో తుడుస్తూ, పేపరుతో విసరడం మొదలెట్టాడు. అంతా నిశ్శబ్దంగా ఉన్నారు. మూర్తి వెర్రివాడిలా రెప్ప వాల్చకుండా శారద ముఖములోకి చూస్తూన్నాడు. అతన్ని భయం ఆవరించింది.

శారద కళ్ళువిప్పి వెర్రిగా మూర్తివేపు చూసింది. చుట్టూ చూసి రాజువైపు చూసింది. మూర్తి ఆమె ముఖముమీదికి వంగేడు. రాజు నీళ్ళతో విసురుతున్నాడు. ఆమె మళ్ళీ నీరసంగా, మెమ్మదిగా మూలిగి కొయ్యబారింది.

రాజు అక్కడున్న వాళ్ళందరినీ కొంచెం సేపు అవతలకుపొమ్మని బ్రతిమలాడాడు. అంతా అవతలకు తప్పుకున్నారు. మామూలుగా రాజు పరిచర్యలు చేస్తున్నాడు మూర్తి వెర్రిగా చూస్తూ నిలబడేవున్నాడు.

శారద మళ్లీ కళ్ళు తెరచింది. కాసిని మంచినీళ్ళు ఇమ్మని తాగింది. మూర్తి చేయూత తీసుకుని, లేచికూర్చుని బట్టలు సర్దుకుంది అలా వణుకుతూనే ఉంది. మూర్తి సంగతేమిటని అడుగుదామనుకున్నాడు. కాని ఆమె పరిస్థితిచూసి అలాంటి ప్రశ్నలేమీ వెయ్యకూడదని నిర్ధారణ కొచ్చాడు. రాజు ఆందోళనగా, ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ నిలబడ్డాడు.

అన్నగారిఊరు వెళ్ళకుండా తిన్నగా వాళ్ళఇంటికి పోదామంటూ ప్రాధేయపూర్వకంగా చెప్పింది శారద మూర్తితో. రాజు మాట్లాడలేదు. మూర్తి ఆశ్చర్యచకితు

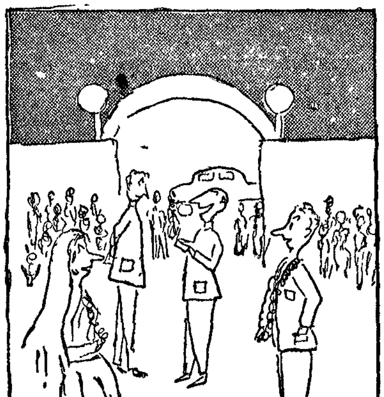

పెండ్లి అయిన వెంటనే అతను భార్యను ప్రశ్నించాడు. "ఎవరు ఆ పిచ్చివాడు? మా నాన్నగారు నాకు ఇచ్చిన పది వేల రూపాయిల చెక్కును అటూ ఇటూ చూసి అదేపనిగా నవ్వుతున్నాడు?"

"మా నాన్నగారికి ఎకౌంటు వున్న బ్యాంకి మేనేజరు."

అతను 'సాన్ఫొరైజ్‌డ్'
లేబిలు చూచి
బట్టను కొని ఉంటే బాగుండేది!

దుస్తులు చాలనట్లుగా క్రుంగిపోయే బాధను తప్పించుకోండి! మీరు నూలు బట్టలు లేక కుట్టి తయారుగా ఉన్న దుస్తులను కొనునపుడు వాటిమీద 'సాన్ఫొరైజ్‌డ' ('Sanforized') లేబిలును చూడాలని జ్ఞాపకముంచుకోండి. 'సాన్ఫొరైజ్‌డ' లేబిలుగల బట్టలతో కుట్టిన దుస్తులు చాల సార్లు ఉతికినా కూడ చాలనట్లుగా ఎన్నటికీ క్రుంగవని మీరు నమ్మవచ్చును!

లేబిలు మీద 'సాన్ఫొరైజ్‌డ్'
గుర్తు ఉన్నదా అని గమనించండి

అలావేస్తే మీ దుస్తులు చాలనట్లుగా
ఎన్నటికీ క్రుంగవు!

రిజిస్టరు చేయబడిన 'సాన్ఫొరైజ్‌డ' అనే ట్రేడు మార్కునకు అధికారులైన క్లూయెట్, పీబోడీ అండ్ కంపెనీ ఇన్‌కార్పొరేటెడ్ (పరిమితమైన బాధ్యతతో యు.ఎస్.ఎ.లో సంస్థాపితము) వారిచే ప్రచురించబడినది. ఈ కంపెనీ యొక్క కచ్చితమైన ప్రమాణములకు తగినట్లుగా క్రుంగకుండా ఉండే బట్టలమీదనే 'సాన్ఫొరైజ్‌డ' ట్రేడ్ మార్కు వేయుటకు అంగీకారము యిస్తాము.

వివరములకు: 'సాన్ఫొరైజ్‌డ' సర్వీస్, 85 మెరీన్ డ్రైవ్, బొంబాయి 2

చీకటి వెలుగులు

డయ్యాడు. కాని శారద మళ్ళీ అదేమాటంది. మనిషి గజ గజ వణికిపోతూంది. మతి భ్రమణం కలిగినదానిలా చూస్తోంది కళ్లంట నీరు గారుతూ.

మూర్తి కిదేమీ తెలియడం లేదు. ఏం చెయ్యాలో బోధ పడడం లేదు. కళ్లంట నీళ్లు తిరుగుతున్నాయి. హృదయం కరుణార్ద్రమయింది. తనకు తెలీకుండానే అలాగే పోదాం అన్నాడు. ఆ వాగ్దానంలో ఆమె కొత్త కుదుటపడట్లు కనిపించింది. కాని అగది అన్నివైపులా వెర్రిచూపులు చూస్తూనేవుంది. కళ్లంట నీరు కారుతూ మూర్తి కళ్లలోకి రెప్పవాల్చకుండా అప్పుడప్పుడు చూస్తోంది.

రాజామాత్రం మౌనంగా, నిశ్చలంగా నిలబడాడు కొండలాగ. డబ్బు తీసి వాళ్ళ ఊరుకి టిక్కెట్లు కొనమని మూర్తి రాజాకి ఇచ్చాడు. రాజా ససేమిరా ఒప్పుకోలేదు. ఆ రెండు టిక్కెట్లు కూడా తన డబ్బుతోనే కొని తీసుకువచ్చాడు.

బండి వచ్చింది. మూర్తీ శారదా ఎక్కారు. పెట్టెలో మరెవ్వరూ లేరు. గంట కొట్టాగా బండి కదిలింది.

ప్లాటుఫారంమీద రాజా ఘనీభవించిన విచారంలా నిలబడ్డాడు. ప్రక్కనున్న ఇళ్లూ దీపాలూ కరుగుతున్నాయి. రాజా స్టేషనూ మాయమయ్యారు.

రైలు పెట్టెలో లైటు గుడ్డిగా వెలుగుతోంది. శారద కళ్లవెంట నీళ్లు కారుతూనే ఉన్నాయి. మూర్తి ఆందోళనతో, జాలితో ప్రేమతో, ఆమెను దగ్గరగా తీసుకున్నాడు.

ఆమె శరీరం చల్లగా వణుకుతూంది గాలికి ఊగే ఆకులాగ. అతను ఏమి మాట్లాడాలో తెలీటంలేదో, లేక మాట్లాడ లేకుండా ఉన్నాడో అర్థం కావడం లేదు.

ఆమె హృదయంలో రామరావణయుద్ధం జరుగుతోంది. ఏవో మాటలు బయటపెడదామన్నట్టు ఆమె పెదవులలో ఘర్షణ పడుతున్నాయి. పెదవులు కదులుతున్నాయి. కన్నీరు కుళాయినుండి కారే నీరులాగ కారుతోంది ఆమె అతని ముఖములోకి దీనంగా, చూస్తూ, "క్షమించరూ" అంది ఆ గుడ్డిదీపానికి వినపడుతుందేమో అన్నంత మెల్లిదిగా రహస్యంగా. అతని చేతులు ఆప్యాయంగా, మృదువుగా, ఆమెతలని నిమురుతున్నాయి. ఆమె ఏవో ఇంకా ఏవేవో మాటలు చెప్పబోతూంది.

ఇంతలో ముత్యాలా మెరుస్తూ రెండు వెచ్చటి కన్నీటిచుక్కలు ఆమె కంఠంమీద రాలాయి. ఆ అశ్రుకణాల్ని పెనవేసుకుని "క్షమించేను" అనే స్వరాలు ఆ నిశ్శబ్ద తంత్రులమీద ప్రోగాయి—ఆమె మరి మాట్లాడలేదు. అతని ఒడిలోకి ఒరిగింది. ★